

Geen afnemers benadeeld

LELYSTAD/URK – De rechtbank Midden-Nederland heeft alle zes vishandelaren in de 'Urker omkatzaak' vrijgesproken. Er was naar het oordeel van de rechter geen sprake van misleiding middels facturen en er waren ook geen duidelijke regels voor de internationale handel over het juiste gebruik van de naam 'placifillets', Engels voor scholfilet.

Gespannen gezichten vrijdagmiddag in de rechtbank Lelystad. De voorzitter van de rechtbank maakt daar snel een einde aan, als hij van wal steekt: „Ik begin ermee te zeggen dat alle verdachten van

de gehele tenlastelegging worden vrijgesproken.” Grote opluchting bij de Urker vishandelaren. En een brede glimlach bij mr. Tamara Buruma, de enige van de drie advocaten die de uitspraak bijwoonde. De rechtszaak en uitspraak waren bijna zes jaar na de grootscheepse inval en doorzoekingen begin 2008.

Oogmerk

De twaalf verdachten – zes bedrijven en zes directeurs/medewerkers van eigenlijk drie bedrijfscombinaties – was ten laste gelegd dat zij valse facturen hadden opgemaakt voor leveringen van platvis aan veelal buitenlandse afnemers. De verdenking was dat feitelijk yellowfinsole of rocksole of soms schar geleverd werd, terwijl er op de facturen de (destijds) duurdere schol stond vermeld.

De rechtbank stelt glashelder dat de facturen niet het oogmerk hadden om afnemers daarmee te misleiden. Met andere woorden: het was niet de bedoeling om te verhullen wat werkelijk geleverd was, aldus de rechtbank. Ook in de gevallen waarin werd toegegeven dat er op de nota andere vis stond dan was geleverd, dan bleek dat daarvoor ook een lagere prijs was gefactureerd. „Bij de afnemers kon

daardoor geen twijfel bestaan over welke vis ze afnamen”, aldus de rechtbank. Daarmee wordt exact de verdediging gevolgd, die stelde dat er voor importschol en Noordzeeschol duidelijk verschillende prijzen werden gehanteerd en de buitenlandse afnemers bovendien zelf aangaven wat er op het etiket moest komen.

De helft van de verdachte personen bleek overigens helemaal niet betrokken te zijn geweest bij het opstellen van facturen. In een aantal gevallen bleek bovendien op facturen in de tenlastelegging wel degelijk de vis te staan die ook geleverd was. En van facturen die binnen één en dezelfde bedrijfscombinatie van bijvoorbeeld verwerkingspoot naar handelspoot werden verzonden kan sowieso geen sprake zijn van misleiding.

In het geval van leveranties van Fiskano/Fishcon aan Italië oordeelt de rechtbank, dat er in de visbranche geen overeenstemming bestond over welke vissoorten nu precies wel of niet onder de naam 'placifillets' kunnen worden verkocht. Ook heeft de rechtbank niet vast kunnen stellen dat er eenduidige regels bestaan over het gebruik van de naam 'placifillets'. Fiskano verkocht yellowfinsole als placifillets met daaraan toevoegd de afkorting AM.

Kramer Fish/Kramer Fish Trading had weliswaar yellowfinsole geleverd, terwijl op de nota Noordzeeschol stond. De rechtbank acht de verklaring geloofwaardig dat afnemers hiervan op de hoogte

waren, en lette daarbij op de goedkopere prijsstelling, de inzichtelijkheid in de administratie en het feit dat afnemers nog altijd klant zijn. Bij verklaringen van afnemers die bij de rechter-commissaris iets anders beweerden zet de rechtbank 'teveel vraagtekens'.

In het geval van Gebr. Kramer/Isola (voorheen Falkena) bleken er ook enkele partijen te zijn geleverd waarin schar was geleverd, terwijl op de factuur (import)schol stond. Dat is niet correct, maar de rechtbank acht de verklaring geloofwaardig dat de gedachte was dat afnemers hiervan op de hoogte waren. Gelet op de prijsvorming ontbrak het oogmerk om te misleiden.

„Niet gebleken is dat consumenten zijn benadeeld. Er is daarom onvoldoende bewijs voor een veroordeling wegens valsheid in geschrifte”, stelt de rechtbank in het slot van een persverklaring. De voorzitter van de rechtbank herhaalde aan het eind van de uitspraak nogmaals dat iedereen van de gehele tenlastelegging volledig was vrijgesproken en voegde er als laatste aan toe dat het Openbaar Ministerie 14 dagen de tijd heeft om eventueel hoger beroep aan te tekenen.

Geld terug

Twee weken eerder zette het Openbaar Ministerie bij monde van officier van justitie mr. Wil Frank hoog in. Hij eiste van de drie bedrijfscombinaties 455.000 euro aan boetes, van de directies 225.000 euro en kondigde tevens

★ Rechtbank Midden-Nederland, locatie Lelystad.

Persrechter Michiel de Ridder legt uit dat voor een veroordeling wegens valsheid in geschrifte (artikel 225 van het wetboek van strafrecht, zoals ten laste gelegd) twee zaken nodig zijn: een vals geschrift (in dit geval een valse factuur) en de opzet om te benadelen. Dat oogmerk was er niet en dus is er geen sprake van een strafbaar feit. Voor wat betreft de naamgeving in de internationale vishandel, zei De Ridder: „Als je niet zeker weet dat het foute boel is, kun je daarop geen mensen veroordelen.”

Er komt sinds de millenniumwisseling meer 'schol' op de Europese markt dan Noordzeeschol. Vanwege het destijds lage quotum voor Noordzeeschol is met het oog op werkgelegenheid in de visindustrie bovendien sinds 2007 een heffingsvrij importcontingent voor platvissoorten van kracht. Een hoeveelheid dus die tegen een 0-tarief in de EU ingevoerd mag worden. Inmiddels is het vangstquotum voor Noordzeeschol weer verdubbeld en mede daardoor is dit jaar het contingent gehalveerd tot 5.000 ton filet, wat overeenkomt met circa 10.000 ton hele platvis. Dit contingent was medio september vol. Sindsdien staan er containers diepvriesfilet in de wachtrij om na de jaarwisseling bij de douane ingeklaard te gaan worden. Dat scheelt 15 procent invoerheffing.

aan nog met een vordering van 1,5 miljoen euro te willen komen aan wederrechtelijk genoten voordeel. Bij elkaar dus bijna 2,2 miljoen euro. Nu krijgen ze samen bijna 120.000 euro terug, zijnde het geldbedrag waarop door justitie beslag was gelegd na terugkoop van in beslag genomen partijen diepvriesvis.

Rechtszaak highgrading KW 174 uitgesteld

KILLYBEGS – Op verzoek van de Ierse Officier van